

De reis van Graceland festival, een ervaring die naar meer smaakt! (Dag 2)

Definitie van een festival:

Een (muziek)festival is een (meestal terugkerend) [evenement](#) waarbij meerdere [artiesten](#), [live](#) optreden voor het publiek en waar ook workshops, zang en dans is. (Definitie van Wikipedia)

Mijn eigen definitie van een festival:

Een vrijplaats om te zijn wie ik ben, te praten met wie ik wil, te gaan naar optredens wanneer ik wil, weg te lopen bij optredens, later aan te sluiten bij optredens, nieuwe mensen ontmoeten, af te zien met kamperen en in het geval van Graceland festival, op zoek te zijn naar inspiratie, God(delijkheid) en bezinning.

Definitie van het Graceland Festival

Een vrijplek waar God/Jezus centraal staat voor progressieve/vrijzinnige/zoekende christenen. Waar lezingen zijn, muziek wordt gemaakt, workshops zijn, kunst is te bewonderen, waar ruimte is voor ontmoeting, waar het tempo van het leven een tandje lager ligt, waar ruimte is voor discussie, eye-openers en voor schuren/oprekken van grenzen. Met als thema: [Radicale gastvrijheid](#).

Dag 2, ontwaken in een droge tent?

Vrijdagmorgen, ik wordt wakker van een kindje dat enthousiast de wereld begroet en ik dank vlug God, want de tent is nog heel en alles is ook droog!!!

Het is inmiddels niet meer zo vroeg, dus met een kattenwasje, vlug ontbijten start ik de dag. En ondanks dat het programma boekje flink "versierd" is met allerlei rondjes van wat ik die dag wil zien mis ik toch de start van de lezing van Jan de Cock. En wat heb ik daar spijt van. Wat kan die man bezielend vertellen. Hij was ontwikkelingswerker in Zuid Amerika en door zijn werk kwam hij in contact met gevangenen, hun familie en ook slachtoffers. Dat leidde er toe dat hij op een gegeven moment een jaar lang langs verschillende gevangenissen is gereisd om daar een aantal weken samen met de gevangenen te leven. Dus in Congo in een cel van 5 bij 5 meter met 12 andere mannen, in Brazillie met 72 andere mannen 12 bananen deelde en in Zweden op een gevangenis eiland terecht kwam. Hij hield een gloedvol betoog over hoe het omzien naar gevangen, hun families en slachtoffers belangrijk was en wat Jezus ook voor ogen had. Zijn verhalen over de gevangen en de omstandigheden waren voor hem geen reden om te somberen maar het vroeg wel wat van hem om het goede te blijven zien. Hij besloot op gegeven moment om niet te gaan slapen voordat hij 3

dingen had genoteerd die goed, mooi, de moeite waard waren of hem hadden geraakt en dat iedere avond. Dat hielp hem om oog te krijgen voor het kleine. Zo waren er op een gegeven moment in een huisje of eigenlijk meer een krot toch een blik waar een paar veldbloemen in stonden, te midden van veel ellende en verdriet. Maar wat hij ook besloot was om een stichting op te zetten om het leven van gevangenen over de hele wereld te verbeteren. Dat is de stichting "[Without-Walls](#)". Ondanks het krappe budget kon ik het niet laten en kocht ik zijn boek. Daar wilde ik meer van weten. Veel te vlug was de lezing afgelopen.

Ontmoeting met m'n idool

Snel even tijd om te lunchen, gelukkig ligt het kampeerterrein letterlijk op steenworp afstand van het festival terrein dus dat lukt precies, nou, niet helemaal, want wederom was ik bij de volgende lezing te laat. En dat was nog wel van m'n held Johan ter Beek. Gelukkig is het een festival en kan je dan gewoon achter in de tent aanschuiven en kijkt niemand daar van op. Wat hij vertelde was prachtig maar niet bruikbaar in Parkstad. Want daar is een groep van toch zo 5 tot 8 christelijke mensen tussen de 25 en 45 voor nodig. En daarin grossieren we nou eenmaal niet zoveel. Na afloop vraag ik: hoe zo een programma op te zetten in een omgeving waar zo weinig christenen zijn in die leeftijdscategorie. Toen wees hij me op zijn programma "Open" een programma waarbij er ook met zingeving en activisme wordt gewerkt maar minder er nadruk ligt op navolgen van Jezus. Kijk, daar kan ik wat mee. Geheel tevreden dat m'n held ook nog eens super aardig en benaderbaar blijkt loop ik weg. Snel Gerda van de bus halen.

Bij het halen van haar festivalbandje mochten we nog een gratis CD uitzoeken. Nu ben ik totaal niet bekend met christelijke (pop/rock/sing-songwriter)muziek, dus alleen op basis van een plaatje zoek ik wat uit. Het lijkt wat melancholisch, perfect voor de herfst. Maar nu is het nog fijn zomer festival weer. Achtelooos verdwijnt de CD in de tas.

Twittertheoloog en radicale gastvrijheid

Gerda laat ik het terrein zien en dan gaan we ieders zijn weeg. Nu ben ik wel op tijd voor de lezing van Alain Verheij, Twitter theoloog. Al ken ik hem vooral van het platform van [Lazerus](#). [Dit is zijn verhaal](#) Het gaat over inclusiviteit en als je als kerk erg tevreden bent met jezelf hoe inclusief kan je dan nog zijn? Zijn verhaal roept bij mij vraagtekens op en laat me nog eens nadenken over hoe inclusief wij als kerk eigenlijk zijn. Kan bij ons een regenboog gezin aarden (Waarbij bijvoorbeeld man homoseksueel is, vrouw hetrooseksueel en samen kinderen hebben maar samen geen liefdesrelatie hebben), of een Syrische vluchteling of een hip gezin uit Gouda of iemand uit Meezenbroek die analfabeet is? Alweer, voer om over na te denken.

Yoga, do of don't

Maar die tijd is er eigenlijk niet, want ik was erg nieuwsgierig naar de discussie over yoga. Voor mij totaal geen punt, ik vind het prettig om yoga te doen en ik was dan ook teleurgesteld dat dit jaar yoga geen onderdeel van de programmering was, maar blijkbaar riep die programmeringskeuze veel vragen/discussie op, dus daar was dit programma onderdeel voor. Eens uitzoeken wat de voor- en tegenstanders er van vinden. Maar amper 5 minuten in de discussie kom ik tot de ontdekking dat ik wat vergeten ben bij de mobiele oplaad plek van de PKN. Dus vlug terug en daar kom ik in gesprek met missionair-predikant Marius van Duyn over wat ik op Graceland doe, wat ik er zoek, waar ik vandaan kom, (hij blijkt een collega van Sophie Bloemert te zijn) en over de (on)mogelijkheden van pionieren in Parkstad. En tot m'n vreugde komt even later daar ook nog Johan ter Beek bij zitten. Zo vergeet ik volledig die yoga discussie en ga helemaal op in het gesprek. Dat beschouw ik echt als zegen om daar zo te worden geïnspireerd en (vooral) uitgedaagd om in actie te komen. Niet af te

wachten maar ervoor te gaan. Omdat op een gegeven moment m'n maag toch echt rammelt en Gerda al zeker een kwartier geleden naar de tent is gegaan om eten te maken groet ik Johan en beloof dat we contact houden.

Het einde van een volle dag

Na een lekkere eenvoudige maaltijd Is het alweer tijd voor de volgende PKN lezing van Geurt Roffel met als thema "Do we have reason to believe we all will be recieved in Graceland". Daarin kwam onder andere het thema kwetsbaarheid aan bod. Wanneer durf je je schaamte los te laten en wanneer durf je over dogma's heen te stappen en in alle kwetsbaarheid de ontmoeting met de ander aan te gaan. Een boeiende lezing, zeker als je weet dat Geurt pastor is in een oecumenisch geloofsgemeenschap in Amersfoort en zelf een man als partner heeft. Want hoe gaat dat samen met zijn RK collega. Maar wat vooral blijft hangen is dat het lijkt alsof het lef om kwetsbaar te zijn een voorwaarde is om echt gastvrij te zijn. En weer blijft er genoeg om over na te denken. Zo veel zelfs dat ik afhaak om naar de dagafsluiting te gaan. Gerda gaat wel, maar ik besluit om te douchen en m'n bed in te duiken. Als Gerda in de tent schuift dan is ze vol enthousiasme over de dagafsluiting. Die ging over gastvrijheid in relatie tot het vluchtelingen debat. Een zeer actueel en heet hangijzer. Zeer voldaan gaan we vlug slapen.